

Bemærkninger til lovforslaget

De gældende arve- og gaveafgifter, der er indeholdt i § 2, litra A, i lovekendtgørelse nr. 443 af 28. september 1972 om afgift af arv og gave, og som hovedsagelig omfatter arv eller gave fra forældre til børn og til efterlevende ægtefælle, er ikke rimelige. Progressionen i afgiftsskalaen er for stor og intervallerne for små. Dette gælder ikke mindst efter 16. alm. vurdering af faste ejendomme.

Den daværende minister for skatter og afgifter besvarede i folketinget den 9. november 1977 et spørgsmål om arveafgifterne fra folketingsmedlem Hagen Hagensen. Ministeren erklærede, at han ville undersøge de stigninger, der er sket i bl. a. ejendomsværdierne, siden arvesatserne blev fastsat i 1972, og at han derefter ville tage stilling til, om regeringen ville fremsætte forslag om ændring af reglerne for beregning af afgift af arv og gave.

I registret over lovforslag, der kan forventes fra regeringen i dette folketingsår, er ændring af arve- og gaveafgift nævnt, men da der endnu ikke er fremkommet forslag fra regeringen herom, og da en løsning af forholdene trænger sig på, fremsættes dette lovforslag, så forhandlingerne om de stærkt påkrævede ændringer kan komme i gang så tidligt som muligt i dette folketingsår.

Lovforslaget tilsigter først og fremmest at nedsætte arve- og gaveafgiften i forholdet mellem forældre og børn samt ægtefæller, således at pengeforringelsen ikke får så væsentlig betydning for afgifterne, som tilfældet er efter den nugældende kraftigt stigende progressive afgiftsskala.

Værdiernes oppustning

I et svar til skatte- og afgiftsudvalget oplyste den daværende skatte- og afgiftsminister, da formueskattegrænserne ved ændring af udskrivningsloven i efteråret 1977 var til behandling, at stigningen fra 15. til 16. alm. vurdering for identiske ejendomme, d.v.s. ejendomme, som fandtes ved begge vurderinger, og som ikke var undergået reelle forandringer i mellemtiden, i gennemsnit pr. ejendom var som følger:

Enfamilieshuse 79 pct.

Bebyggede landbrugsejendomme 115 pct.
Alle ejendomme 72 pct.

Stigningen i ejendomsværdier under ét fra 15. til 16. alm. vurdering var således:

15. alm. vurdering 398 mia. kr.
Behæftelser ca. 40 pct. ca. 160 mia. kr.

Ubehæftet værdi ca. 238 mia. kr.
16. alm. vurdering 768 mia. kr.
Behæftelser ca. 40 pct. ca. 308 mia. kr.

Ubehæftet værdi ca. 460 mia. kr.
eller en stigning på næsten 100 pct.

Inflationsraten siden 1972, hvor arve- og gaveafgifterne blev forhøjet, har samlet udgjort ca. 100 pct.

Disse forhold gør det urimeligt at opretholde de nugældende progressive arveafgifter mellem så nære pårørende som ægtefæller og børn m. fl.

Følgende eksempler viser urimeligheden:

Af et enfamilieshus, der ved 15. alm. vurdering blev værdisat til 300.000 kr., og som havde gennemsnitsbehæftelse 40 pct. eller 120.000 kr., skulle der i 1973 svares arveafgift af 180.000 kr. med 16.390 kr. Af det samme hus, der ved 16. alm. vurdering blev værdisat til 540.000 kr. (80 pct. stigning i forhold til 15. alm. vurdering), og som havde gennemsnitsbehæftelse med 40 pct. eller 216.000 kr., skulle der, efter at 16. alm. vurdering i 1977 havde fået virkning, svares arveafgift af 324.000 kr. med 41.310 kr. Imidlertid er det langtfra givet, at en sådan ejendom er blevet yderligere behæftet i den mellemliggende tid, og hvis dette ikke er tilfældet og der derfor alene var en behæftelse på omkring 120.000 kr., ville der skulle svares afgift af 420.000 kr. med 58.590 kr. Eksemplet er beregnet for en enearving, der overtager ejendommen.

Erhvervs ejendomme og aktier

I andre forhold, f. eks. vedrørende landbrugs-ejendomme, erhvervsvirksomheder, der er personligt ejede, eller for aktiers vedkommende, kan der